

למה לשרת?

מטרות:

- לסייע לבת, המועמדת לשירות, להבהיר לעצמה את יחסה העקרוני לשירות.
- לתת לגיטימציה למימוש צרכים אישיים גם במסגרת השירות לטובת הכלל.
- להביא למודעות ששירות לטובת הכלל הוא אבן יסוד בתפיסה החברתית היהודית ובסיס לכל חברה מתוקנת.

עזרים:

- דף היגדים כמספר המשתתפות (נספח מס' 1)
- כרטיס משימה קבוצתית כמספר הקבוצות
- השיר "שני ימים" מאת בריה ברטון (נספח מס' 2)
- בריסטולים, טושים

מהלך ההפעלה

שלב א' - אישי במליאה

כל משתתפת תקבל את "דף ההיגדים" (נספח מס' 1) המביא סיבות מגוונות לכך שראוי לשרת בשירות לאומי. על המשתתפת לבחור: חמישה היגדים המבטאים לדעתה תרומה לחברה ולסמן אותם בסימון אחד, וחמישה היגדים המבטאים תרומה אישית ולסמן אותם בסימון אחר. ניתן להוסיף סיבה שלא הוזכרה ברשימה.

שלב ב' - קבוצתי

למנחה: המשתתפות מתחלקות לקבוצות. כל משתתפת מספרת לחברותיה מהם ההיגדים שבחרה ויחד הן מבררות מהם ההיגדים המשותפים לכולן.

המשתתפות דנות בשאלות הבאות:

1. האם אלה הסיבות שהביאו אתכן לבחור בשירות הלאומי?
2. מה היה לכן קל יותר לסמן - תרומה אישית או תרומה לחברה? נמקו.
3. מי השפיע עליכן יותר מכל בעיצוב דעתכן בנושא? (הורים? מורים? חברות? תנועת נוער?) המנחה יחלק לכל קבוצה את כרטיס המשימה ויבקש לענות על השאלות המצורפות.

שלב ג' - במליאה

דיווח - כל קבוצה מציגה את התוצר הקבוצתי.

שאלות לדין:

1. האם משהיה מכן שמעה על היבט של השירות הלאומי שלא חשבה עליו קודם?
2. במה מעניקה הנתינה משמעות לחייו של אדם?

למה לשרת בשירות לאומי?

1. זו החובה שלי לחברה ולמדינה.
2. כולן הולכות.
3. זו הזדמנות לתרום למי שזקוק לכך.
4. לצאת סוף-סוף מהמסגרת של הבית ומהסינר של אמא.
5. בשביל תחושת הסיפוק והנתינה.
6. להכיר אנשים חדשים.
7. השירות הלאומי מאפשר תרומה לטוב החברתי המשותף.
8. כי זה מה שכולם מצפים ממני.
9. להרחיב אופקים.
10. כי חייבים.
11. חייבים לעשות שירות לאומי, וזו לא רק חובה אלא זכות גדולה.
12. להראות לכולם שהנוער הדתי הוא הכי-הכי.
13. כי אני לא מאלה שמשתמטות.
14. את השירות החשוב לאומה אנו רואים בשירות הלאומי, כשקו החזית הוא הקו האזרחי-חברתי.
15. להוכיח להורים שלי שאני הרבה יותר ממה שהם חושבים.
16. להוכיח למורים שלי שאני הרבה יותר ממה שהם חושבים.
17. שירות לאומי הינו שותפות בחסד לעם ישראל ובהקדשת חלק מהחיים לחסד לאומי ללא קבלת פרס, כמבוא לחיים מלאים של חסד בהמשך החיים ולשירות לאומי במשך החיים כולם.
18. להיות ראש גדול.
19. להכיר בנות ממקומות אחרים.
20. בחורה שמתכננת לחיות חיי תורה למען עם ישראל, שזה גם האידיאל שלי, יש לה חובה בסיסית לעצמה ולמדינתה לשרת בשירות לאומי.
21. להכשיר את עצמי לחיים.
22. להבין שעם ישראל מורכב מהרבה סוגים של אנשים.
23. לצאת קצת מהחממה שבה גדלתי.
24. להוכיח לעצמי שאני מסוגלת.
25. כולם חייבים לתרום. מי שלא יכול להתגייס לצבא, יתגייס לשירות הלאומי.

26. להגשים את ציפיות הורי ומורי שהביאוני עד הלום.
27. כי אולי בעתיד לא תהיה לי עוד אפשרות להתנדב ולהשקיע כמו עכשיו.
28. לקבל תעודה בתום השירות, שתוכיח שגם אני עשיתי, בניתי, תרמתי.
29. לראות מקומות ומצבים, שקשה להאמין שהם בכלל בארץ.
30. לפתח קשרים שיישארו לכל החיים.
31. לשנות, ולו פסיק קטן.
32. כי הצבא זה לא בשבילי.
33. להיות בחזית החברתית של עם ישראל.
34. להגשים את עצמי.
35. להכיר בעצמי צדדים שלא ידעתי על קיומם.
36. לעשות פסק זמן לפני "הכניסה לחיים".
37. כי אני מאמינה בעשייה חברתית-קהילתית ובהתנדבות.

כרטיס משימה קבוצתית

קראו בעיון את השיר "שני ימים" מאת בריה ברטון, וענו על השאלות המצורפות:

1. מה הגורם להבדל בין שני הימים שאינם רחוקים זה מזה?
2. השיר מדמה את שני הימים לשני סוגי אנשים. מהם הסוגים?
3. לאיזה סוג אתן שייכות? הדגימו.
4. האם ניתן "לעבור" מסוג לסוג?
5. מה דורש ה"מעבר"?
6. האם יכולה להיות בת שירות שהיא מן הסוג ה"מקבל בלבד"? נמקו.
7. האם יש לגיטימציה למימוש צרכים אישיים גם במסגרת השירות לטובת הכלל? נמקו.

לרשותכם בריסטולים וטושים ושלוש אפשרויות למשימה תוך התייחסות לשירות הלאומי ולשיר שני ימים:

1. הכינו כרזה מאוירת המפרסמת בפני תלמידות י"ב את השירות הלאומי.
 2. כתבו סיפור מחורז או מקאמה.
 3. כתבו דו שיח היתולי בין שני הימים המתייחס להבדל ביניהם וגם לשירות הלאומי.
- התכוננו לדיווח במליאה.

שני ימים יש בארץ ישראל / בריה ברטון (תרגום: י' לבנון)

שני ימים יש בארץ ישראל
 אחד: מימיו מתוקים וחיים בו דגים.
 ירק רב מקשט את גדותיו,
 עצים פורסים ענפיהם מעליו ושולחים שורשיהם לינוק מימיו.
 הירדן מזרים אל הים הזה מים חיים היורדים מהגבעות,
 האנשים בנו את בתיהם סמוך לחופיו.
 והציפורים בנו את קניהן בין ענפי העצים.
 והכל - שמחים על שזכו לשבת במקום הזה.
 זהו - ים כינרת.
 אך - הירדן ממשיך לזרום דרומה ונשפך לתוך ים אחר,
 שם - אין זכר לדגים.
 ציפורים אינן מצייצות, ואין שומעים צחוק ילדים.
 הירק - אינו מקשט את חופיו
 וחיה ועוף - אינם שותים את מימיו.
 זהו - ים המלח!
 מה הגורם להבדל הגדול בין שני הימים,
 שאינם רחוקים זה מזה?
 אין האשם בירדן.
 הוא - מזרים את מימיו לשני הימים.
 הנה - זה מקור ההבדל:
 ים כינרת מקבל את מימי הירדן, אך אינו שומר אותם לעצמו,
 הוא מקבל וגם נותן.
 תמורת כל טיפה הזורמת לתוכו, הוא מזרים מתוכו טיפה אחרת.
 אך ים המלח אינו מחזיר. הוא אוגר את מימיו בתאוות קמצן.
 הוא - אינו מוציא אך טיפה אחת.
 ים כינרת - מקבל וגם מחזיר,
 לכן ים חיים הוא!
 הים השני - רק מקבל
 ולכן קראו לו ים המוות!
 שני ימים יש בארץ ישראל,
 שני סוגי אנשים יש בעולם...

